Elämä ottaa ja vie

Eino Emppu Vuoluterä

Kiitokset

Terttu Mäntylä

Katariina Kuusela

Leena Törö

Pirjo Peltola

Einо Emppu Vuoluterä

ELÄMÄ

OTTAA JA VIE

© 2020 Eino Emppu Vuoluterä

Kannen suunnittelu: Pirjo Peltola
Sisuksen taitto: Eino Emppu Vuoluterä

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-9-5280-2325-8

Elämä yksi

Elämä on alkua
Elämä on loppua
Aherrusta lepoa
kiirettä ja hoppua

Elämä on pientä
Elämä on suurta
Istutettu siemeneen
joka kasvaa juurta

Elämä on iloa
Elämä on surua
Palasia pieniä
pienen pientä murua

Elämä on hapanta
Elämä on makeaa
Suonissamme virtaavaa
verta sakeaa

Elämä on suudelmaa
Elämä on rakastaa
Antaa joskus lämpöä
joskus pakastaa

Elämä on ottaa
Elämä on antaa
Rakentaen nauttia
vastuutansa kantaa

Elämä on arvoitus
Elämä on laulu
Valmistu ei milloinkaan
keskeneräinen taulu

Elämä on ainoa
Elämä on yksi
Pelkoa jos uskaltaa
kuin tulla hylätyksi

Elämä on kesä
Elämä on syys
Talvi kevät mausteena
tosi ystävyys

Elämä on timantti
Elämä on kulta
Sammuu yöhön ikuiseen
lopun peittää multa

Pelkää en

Oot aamun kajo
silmäni kun avaan
aurinkoin min kohdata
aamuisin saan

Pimeää pitkää yötä
kun taivaltain
kuun valossa oot
siell matkallain

Kun helteessä kesän
lämpös mua janottaa
annat vetes raikkaan
tuon vilvoittaa

Kylmässä jos yksin
matkaani teen
sylis antaa lämmön
sen kylmyyteen

Annat valon
voiman kestää
silloin kun kaikki
käsiin räjähtää

Sokaistuen maahan
siitä kun kaadun
sidot haavan silloin
sirpaleista saadun

Vaikk luulin kaikki
nyt mennyttä on
nostat kun heikko
oon voimaton

Tuntien siin
taas kanssain kuljet
mun vierelläin
suojaas mut suljet

Ilo ja riemu
mut valtaansa saa
omin lennän siivin
ilman kantajaa

Uskallan liitää
enkä pelkää
tietäen et mulle
koskaan käännä selkää

Nousin omin voimin

Nousin syvältä
elämän maasta
kuin mato pieni
mi löytyy haasta

Alastomana
paljain jaloin
matkani tään
sieltä aloin

Nousin omaan
elon aikaan
kuin peikko pieni
satujen taikaan

Rakentamaan
eloni maan
vuosien varsiin
sen aloittamaan

Kuuntelemaan
oppia isien
laulamaan
laulua äitien

Saavuttamaan
haaveet tavoitteet
heidätkin aikoinaan
joskus voittaneet

Kuulemaan oppia
elämään unelmat
kuin tekivät
mun vanhemmat

Omiani mun
eteenpäin siirtämään
muistoksi vain
paperille piirtämään

Elämään ehdinkö
niitä lainkaan
siirrän vain edessäin
elämättä lainkaan

Soppa ja resepti

Asennetta vaatii
kun reseptiä laatii
elämän kun rokkaa
lapsesta alkaa kokkaa

Hieman rohkeutta
kulmista kulunutta
mukaan ekaksi lataan
sitä pannaan pataan

Kyyneliä suolaks
lisämaun tuojaks
liemen mauksi rakkaus
kokonainen pakkaus

Toivoa maun mukaan
uskoa ei unohda kukaan
hymystä saadaan pientä
naurulla höystettyä lientä

Ja ystävyyttä kilo
sitten onnella rasvattu ilo
kateus vielä tossa ois
kuin pelko se jätetään pois

Vuosia sitten sitä keitän
sekaan herkkuja heitän
kuin elon kaupasta uutta
ihanaa ahkeruutta

Sinniä pieni hippu
risuja alle nippu
tuoksun padan haistan
väliin taasen maistan

Nauttien soppaa syön
sillä jaksan tään työn
aineita lisään jos puuttuu
niin se resepti muuttuu

Eilenkin sain ihanuutta
soppaan heittää luutta
ja tänään kypsyi tieto
ettei sopasta tullut mieto

Ei voi uskoa kukaan
pyysivät minua mukaan
tarjoaan soppaani muille
elon herkkusuille

Punainen lanka

Pää pinnan alla
arkkua rakentamalla
vauhdilla läpi elämän
vuosia kestävän

Menin uskoni tappaneena
puoliksi kuolleena
toivoani kaivaten
sokeana raivaten

Loppua sen etsien
verukkeitakin keksien
elämän ajan varalle
saapumista sen rajalle

Elin vaikka kuolleena
arkkuni vuolleena
valmiina olin heräämään
mukaani silti keräämään

Elämästä sen suloja
anteja ja tuloja
kun punaista sen lankaa
aika poikki hankaa

Uskoni menettäneenä
toivoni hävittäneenä
ajan langan kestävän
katkeamasta estävän

Aikaan uskoo näin uskoton
toivoo näin myös toivoton
rakkaus tuo meidän on
yhteinen lanka katkeamaton

Sateenkaaren silta

Sanoitta huolesi kerroit sun huulin
vahvan tuskan läpi silmiesi kuulin
tuskan ääntä joka kauas kantaa
metsien läpi kohti taivaanrantaa
Tuskan jossa maa on merta
tuskan joka hyydyttää verta
sen joka kaivaa syvää haavaa
polttaa kuin ois sulaa laavaa

Tunsin sen läpi jokaisen luun
kuulin sen kuiskeessa puistosi puun
ohi menneiden aikojen takaa
jotka kanssasi sain jakaa
Jakaa myös pelon sekaiset hetket
tehdä viimeiset yhteiset retket
nousta mäet rantojen päälle
kulkea kanssasi joka säälle

Upottaa en saa sormia sun turkkiin
en tassunjälkiäs lakaista nurkkiin
en puiston teitä kanssas tutkia
en kävellä suoria pitkin mutkia
Sateenkaarisilta kutsui se kotisi nyt
ystävän joka kauas on lähtenyt
mulle vain muistot tänne jää
täynnä ystävän karvaista ikävää

Oon yksi heistä
rajan henkilöistä
joita tuli meistä
onnen etsijöistä

Etsijöistä jotka tietää
kun kahta näin rakastaa
saa ikävää enemmän sietää
rajalla kun asustaa

Pontikkatehdas

Isä Väinön veistos

Emppu 2020

Eino Emppu Vuoluterän kolmas runoteos
”Elämä ottaa ja vie” kertoo elämästa, rakkaudesta, luonnosta ja sen antamasta surusta, kaipuusta ja kauneudesta.

Elämä ottaa ja vie on täynnä riimitettyjä runoja
ja ne on blogimuodossa kirjoitettu vuosina 2017-2020.

Jos löydät niistä itsesi, olet elänyt. Jos et, niin et ole.

Lukemisiin tv. Emppu

9 789528 023258